



# HISTORIE OBCE DROBOVICE

**S**topy nejstaršího osídlení na území dnešních Drobovic zasahují až do paleolitu, tj. více jak 10 tis. let. Na základě archeologických průzkumů prováděných v druhé polovině 19 stol. historikem Klimentem Čermákem a skrovných archeologických dobových nálezů svědčících o příznivých přírodních podmínkách v této nížinaté úrodné krajině. Samotná vznik obce Drobovice je nejčastěji spojován se založením kláštera Německých rytířů. Nejstarší písemná zpráva o obci, jako takové, pak pochází z roku 1242. Objevuje se v listině českého krále Václava I., vydané 7. července 1242 na hradě Křivoklátě kde potvrdil donaci velmože Jana z Polné na vybudování komendy a špitálu při kostelu sv. Marie z Jeruzaléma; vše bylo vybudováno pod patronátem řádu Německých rytířů, což byl jeden z pěti rytířských řádu působících na území Českých zemí v té době.



*Zakládací listiny drobovského kláštera*

Díky tomu byly Drobovice už v raném středověku velice svobodnou obcí, neboť panovník Přemysl Otakar I. již na počátku 13. století udělil řádu imunitní právo, kde potvrdil všechny řádové statky, osvobodil řád také od placení mýtného a jeho lid od robotních povinností, a částečnou soudní imunitu. V roce 1356 bylo uděleno císařem Karel IV. klášteru v Drobovicích hrdelní právo, které umožňovalo provádět rytířskému řádu popravu oběšením. Popravu se od té doby odehrávaly na návrší zvané Bambousek, kterému se také říkalo šibeniční vrch. Drobovskému klášteru patřili také okolní obce jako např. Potěhy, Bratčice a Schořov. Samotná komenda se skládala ze dvou kostelů, konírny pro 300 koní a špitál pro 30 nemocných. Přebývalo zde patnáct řádových bratří. Vesnice vyrůstala před branami kláštera díky poměrně čirému obchodnímu a cestovnímu ruchu směrem na Německý Brod. Zlé časy na řád přišli se začátkem patnáctého století, kdy byl rytířský řád značně zatížen břemenem panovníka a z tohoto důvodu byl provoz kláštera pozastaven. Roku 1418 bylo posledních deset členů řádu vyhnáno a roku 1421 byl klášter husity rozbořen a vypálen.

Poslední písemná zmínka o drobovickém klášteře pochází z 1510 kdy už je uváděn jako pustý a prázdný. Podle legendy byl v kryptě jednoho z kostelů pohřben zakladatel klášteře Jan z Polné a také velmistr řádu Konrád von Feuchtwangen v r. 1296, který měl být pochován údajně ve zlatém brnění, což prý v minulých letech bylo spojováno z častým kopáním a hledáním tohoto hrobu skrze tento poklad na troskách bývalého klášteře, který se rozkládal v místech za dnešním hřbitovem, což mělo za následek, že se nedochovaly žádné pozůstatky po tomto klášteře. Pravděpodobnější je že trosky klášteře sloužily jako stavební materiál k výstavbě domů a cest v obci. Poslední zbytky klášteře zmizely v průběhu osmnáctého století ostatní pozůstatky se nachází pod základy obytných domů, ještě dnes při výkopových pracích je možné narazit na rezidua původního zdiva. V čáslavském museu jsou uloženy dochované pozůstatky z komendy jako např. gotické železné dveře a náhrobní kámen Eberhardův.



*Pozůstatky zaniklé jobovského klášteře dochované v čáslavském museu*

Po ukončení činnosti řádu ztratili Drobovice na významu. Po zničení husitského odboje král Zikmund zastavoval různý majetek, V roce 1463 zastavil také Drobovice spolu se Žleby a Chotěboří za 13 000 kop grošů Jiříkovi z Dubé. Obec během let ještě několikrát změnila vlastníka. V patnáctém století vlastnil Drobovice Jan Špetle z Prudic, poté Petr a Pavel z Lukavce, Bernard Žehušický z Nestajova. V roce 1739 byly prodány v dražbě Kateřině z Auerspergu, Drobovice se tak staly součástí velkého panství Žlebského, v rodovém vlastnictví byla obec až do roku 1848 kdy bylo zrušeno poddanství. V roce 1849 se staly Drobovice samosprávnou obcí.<sup>1</sup> Drobovice byly vždy obcí která držela krok s dobou, v roce 1928 byla obec elektrifikována a byl zde zřízen telegrafní a telefonní úřad. Dnes jsou Drobovice kvetoucí obcí evropského standardu.

<sup>1</sup> Karel. Cibulka: *Historie obce Drobovice*

Filip Velimský : *Řád německých rytířů a jeho působení v Drobovicích*